

ГУЈЕ И ЈАКРЕПИ

КЊИЖЕВНОСТ, КУЛТУРА

УРЕДНИЦИ

Мирјана Детелић & Лидија Делић

ГУЈЕ И ЈАКРЕПИ
КЊИЖЕВНОСТ, КУЛТУРА

INSTITUTE FOR BALKAN STUDIES
OF THE SERBIAN ACADEMY OF SCIENCES AND ARTS
SPECIAL EDITIONS 120

VIPERS AND SCORPIONS

LITERATURE, CULTURE

EDITED BY

MIRJANA DETELIĆ
&
LIDIJA DELIĆ

BELGRADE 2012

БАЛКАНОЛОШКИ ИНСТИТУТ
СРПСКЕ АКАДЕМИЈЕ НАУКА И УМЕТНОСТИ
ПОСЕБНА ИЗДАЊА 120

ГУЈЕ И ЈАКРЕПИ

КЊИЖЕВНОСТ, КУЛТУРА

Уредници

Мирјана Детелић

&

Лидија Делић

БЕОГРАД 2012

Издавач

БАЛКАНОЛОШКИ ИНСТИТУТ САНУ
Београд, Кнез Михаилова 35
<http://www.balkaninstitut.com>
E mail: balkinst@bi.sanu.ac.rs

За издавача

академик *Никола Тасић*
директор Балканолошког института САНУ

Рецензенти

академик *Предраг Палавесић*
академик *Нада Милошевић-Ђорђевић*

Слика на насловној страни

Boj z zmajem

Panjska končnica, št. 171, SEM, inv. št. 2355

Gorazd Makarović, Bojana Rogelj Škafar, Poslikane panjske
končnice, Zbirka Slovenskega etnografskega muzeja, Ljubljana 2000, str. 622.

ISBN 978-86-7179-077-2

Књига је штампана у оквиру рада на пројекту Балканолошког института САНУ „Језик, фолклор и миграције на Балкану“ (№ 178010) захваљујући финансијској подршци Министарства просвете, науке и технолошког развоја Републике Србије

Садржaj

Лидија Делић & Мирјана Детелић		
О ОВОЈ КЊИЗИ		9
I УСМЕНЕ КЊИЖЕВНЕ ВРСТЕ, ФОЛКЛОР, АНТРОПОЛИНГВИСТИКА		
Снежана Самарџија		
КО СЕ КРИЈЕ ИСПОД ЗМИЈСКОГ СВЛАКА?		
МЕТАМОРФОЗЕ У ЖАНРОВСКОМ СИСТЕМУ		13
Љиљана Пешикан-Љуштановић		
АЖДАЈА/АЛА КАО ЖЕНСКА ХИПОСТАЗА ЗМАЈА?		43
Suzana Marjanović		
ZMAJ I JUNAK ILI KAKO UBITI ZMAJA		
NA PRIMJERU MEĐIMURSKIH PREDAJA O GRABANCIJAŠU I POZOJU.		57
Andrej Fađelj		
ТРАГОМ ГУЈА И ЈАКРЕПА У ЕПСКИМ ТАМНИЦАМА.		
ГУСЛАРСКЕ ПЕСМЕ, ФРАНЦУСКЕ ЖЕСТЕ, МЕЂУНАРОДНИ ОКВИР . . .		81
Бошко Сувајић		
ЗМИЈА У БУГАРШТИЦАМА.		95
Ђорђина Трубарац Матић		
ГУТАЧИ		111
Лидија Делић		
ЗМИЈА, А СРПСКА. ЗМИЈА У ПРОСТОРНОМ КОДУ		125
Биљана Сикимић		
ЗМИЈА У ТЕКСТУ ЗАГОНЕТКЕ		149
Марија Клеут		
ЗМИЈА У ЗАГОНЕТКАМА.		161
Љубинко Раденковић		
КУЋНА ЗМИЈА У ВЕРОВАЊУ И ПРЕДАЊУ		
СЛОВЕНСКИХ НАРОДА		167
Немања Радуловић		
СМРТ ОД ЗМИЈЕ У НАРАТИВИМА О СУДБИНИ (АТУ 934)		185
Зоја Караповић & Јасмина Јокић		
УБИСТВО ЗМИЈЕ И СВАДБЕНА ОБРЕДНОСТ		
У ЛИРСКИМ НАРОДНИМ ПЕСМАМА		199

Светлана Торњански Брашњовић		
СИМБОЛИКА ЗМИЈЕ У СРПСКИМ ШАЉИВИМ СВАДБЕНИМ ПЕСМАМА		215
Светлана Ђирковић		
ЗМИЈА И ИГУНА У ТРАДИЦИЈСКОЈ КУЛТУРИ РОМА ИЗ СТРАЖЕ: АНТРОПОЛИНГВИСТИЧКА АНАЛИЗА		227
II СТАРА И АУТОРСКА КЊИЖЕВНОСТ, ИСТОРИЈА УМЕТНОСТИ, ФИЛМ И МЕДИЈИ		
Томислав Јовановић		
МОТИВ ЗМИЈЕ У АПОКРИФИМА		245
Ана Стойкова		
АДЖАРСКА СЛЕДА В ЧУДОТО НА СВ. ГЕОРГИ СЪС ЗМЕЯ?		255
Радивој Радић		
ПРИТВОРАН КАО КАМЕЛЕОН. ЧЕТИРИ ПРИМЕРА ИЗ СРЕДЊОВЕКОВНЕ КЊИЖЕВНОСТИ		269
Персида Лазаревић ди Ђакомо		
ЗМИЈА И ЗМАЈ У СЛАВОНСКОМ ПРОСВЕТИТЕЉСТВУ. М. А. РЕЉКОВИЋ, В. ДОШЕН		277
Marjetka Golež Kaučič		
„FANTJE SO GOLJUFIVI KOT ŠKORPIJON!“ KAČE IN ŠKORPIJONI V SLOVENSKI FOLKLORI IN POEZIJI		301
Јован Делић		
ОТРОВНИ ЗАДАХ ДОЊЕГ СВИЈЕТА ТАМЕ. О СИМБОЛИЦИ ЗМИЈЕ И ПаЦОВА У ПРОЗИ ИВЕ АНДРИЋА		323
Драгољуб Перић		
ПОЕТСКИ БЕСТИЈАРИЈУМ ЉУБИВОЈА РШУМОВИЋА. ПРЕКОДИРАЊЕ МИТСКИХ БИЋА И ЊИХОВИХ ФУНКЦИЈА ПРОМЕНОМ СЕМИОТИЧКОГ СИСТЕМА У ЦИКЛУСУ ПЕСАМА ЈОШ НАМ САМО АЛЕ ФАЛЕ		335
Бојан Јовић		
НАЂЕНИ СВЕТ. О ПОЧЕЦИМА ТЕМАТИЗОВАЊА ДИНОСАУРУСА У КЊИЖЕВНОСТИ		347
Дејан Ајдачић		
ВАНЗЕМАЉСКИ ГМИЗАВЦИ У СЛОВЕНСКОЈ ФУТУРОФАНТАСТИЦИ		357
Валентина Живковић		
ЗМИЈЕ У МЕДИЦИНСКОЈ ПРАКСИ СТАРОГ КОТОРА		367
Nevena Daković & Biljana Mitrović		
HOLIVUDSKA ZMAJOLOGIJA		385

ГУЈА ж. змија

змија ж. (serpens) општи назив за змију; а. по боји: бела, жлита, зелена, розикава, пегава, пегуља, пепељава, сура, сурка, црна, црнка, ћилимарка, змија на панће; б. по шарама: шарена, шареница, шарка, шаруља; в. по броју и изгледу главе: белоушка, белушка, двоглав(к)а, ћитка, змија с ћутће, ћитуша, змија троглавка, троглава, рогача; г. по кретању: гмизавац, јагуља/јегуља, посок/потскок, поскачица/поскочица, потскакиц, поткорици; д. по начину исхране: јајчара, тичара, смок; ђ. по звуку: звечар(к)а, звончар(к)а, жвечарка, свечарка; е. према станишту: браништарка, шумарска, шумска, водна, водница, каменјарка, сојча, лештарка, ливадска, лужна, планинска, редовићина, редовићиња; ж. по опакости: змија јадовчина, змија љутица, пртика, клачатица, клечатица, кљечатица; з. остало: гушица, манав.

друго име – име којим се именује змија, кад се из заштитних разлога избегава директно спомињање речи „змија“ или „Змај“, нарочито у кући. Због тога се прибегава општим, секундарним називима: „аждаја, алесија, алосија, алемтина, алемтерчина, алемтерина; гад, гадина, гадотија; гаведина, гузодерчина, мангулотина, незгодија, несретник, онаја страшната; проклетија, проклетница, пустинја; тешка; тобва/това“.

(Н. Богдановић, Змијски речник југоисточне Србије,
Српски дијалектолошки зборник 54 (2007), 521–547)

О ОВОЈ КЊИЗИ

Зборник радова *Гује и јакрепи: књижевност, култура* настао је као дру-
га фаза једног већег и ширег пројекта иницираног у Одсеку за језик и
књижевност крагујевачког Центра за научна истраживања (САНУ и Уни-
верзитет у Крагујевцу), под радним насловом *Гмазови и летачи*. Прва
књига у оквиру тог пројекта, *Птице: књижевност, култура*, објављена је
2011. као 14. свеска Лицеума, серијске публикације која је била гласило
Центра од његовог оснивања до 2011. Било је предвиђено да *Гује и јакре-
пи* изађу као 15. свеска Лицеума, али је ова намера онемогућена одлуком
нове управе Центра да укине Лицеум, а уз њега и све одсеке – па и Одсек
за језик и књижевност. Под овако промењеним околностима, *Гује и јакре-
пи* морали су да потраже новог издавача и нашли су га у Балканолошком
институту САНУ, који је раније у више наврата успешно сарађивао са
крагујевачким Центром.

Као трећа фаза именованог пројекта било је предвиђено да се од
најбољих текстова из оба зборника састави књига која би се превела на
енглески и уобичајеним путевима (разменом, поклоном, куповином)
пустила у свет. Како пројекат више нема матичну установу, а да ли ће
нову стећи остаје отворено питање, уредници (Драган Бошковић, Лидија
Делић и Мирјана Детелић) сматрају да су – довршивши његове прве две
фазе – испунили своје обавезе и према пројекту и према Центру.

Зборник *Гује и јакрепи* добио је име према једној изузетно значајној
епској формули којом се описују страхоте живота сужања у тамници:

У тамницу вода до кољена,
У води су гује и јакрепи,
Гује кољу, јакрепи га штипљу.
(Вук VII, 55, 66–68)

Књига доноси 25 текстова подељених у два неједнака али квалита-
тивно избалансирана дела. У првом су радови углавном фолклористички

(антропологија, теорија усмених књижевних жанрова, етнолингвистика, етнологија), а у другом радови који се баве књижевношћу од средњег и 17. века до постмодерне, историјом уметности, филмом и медијима. Сви се ови радови чврсто држе као целина јер су обједињени заједничким предметом истраживања – змијама, шкорпијама (јакрепи), змајевима, камелеонима, игуанама, алама, диносаурусима. Једном речју – рептилијама (изузев шкорпија, али оне и онако иду у пару са змијама).

Доводећи летаче (Птице...) и гмазове (Гује ...) у контекст књижевности и културе, уредници су заправо имали намеру да укажу на митску вертикалу, на крајње тачке које маркирају небески и подземни свет и све што остаје између. Оваква слика света је и иначе својствена културама класификаторног типа, а то су практично све данас познате традицијске културе. Једини начин да се увиди колико је велики и значајан њихов утицај на начин живота и мишљења данашњег човека, на данашње културе аналитичког и дисоцијативног типа, јесте акрибично и одговорно проучавање традиције. Ове књиге и овај пројекат требало је да послуже управо томе.

Аутори представљени у *Гујама и јакрепима* долазе из различитих крајева Европе (Хрватска, Словенија, Бугарска, Италија, Украјина, Србија) и имају значајан опус за собом. То, и дугом праксом стечена и теренска и теоријска искуства, најбољи су гарант поузданости и научне ваљаности зборника. Уредници им свима захваљују на ентузијазму, доброј вољи и труду.

Београд, мај 2012.

Лидија Делић
Мирјана Детелић